

Јелена Б. Лепојевић
Универзитет у Нишу
Филозофски факултет

НУЛТИ СУФИКС КАО ТВОРБЕНИ ФОРМАНТ КОД ДВОТЕМАТСКИХ ПРИДЕВА

Апстракт: Суфиксација и композиција су два самостална, продуктивна творбена поступка којим се активно попуњава лексички фонд како српског тако и руског језика. Међутим, у оба језика речи се могу градити и удруживањем ова два процеса, па су такве лексеме у исто време и сложене (двотематске) и изведене (суфиксалне). У раду ћемо истраживати појаву сложено-изведених придева на материјалу руског и српског језика, испитаћемо на којим су основама образоване речи оваквог морфемског састава и указаћемо на улогу нултог суфикса као творбеног форманта.

Кључне речи: двотематске речи, композиција, суфикс, сложено-изведена реч, творбени формант.

0. Увод. Као што смо у претходном, проблемски повезаном раду већ истакли, питање творбе двотематских речи није тако често било предмет истраживања, ни наших, ни руских дериватолога. Улога нултог суфикса као творбеног форманта такође није довољно истражена. Посебно није било истраживања усмерених на речи настале композицијом удруженом са суфиксацијом.

У српским граматицама овај начин творбе познат је као комбинована творба и о њему се писало спорадично и углавном нетачно (види: Станојчић, Поповић 1997: 142; Клајн 2002: 53; Пипер, Клајн 2013: 249). Тачније, код већине поменутих аутора, чак и када су теоријске поставке биле исправне, приликом анализе нису доследно спровођене (види: Лепојевић 2015: 223).

У складу са изложеном проблематиком, наш рад представља анализу сложених речи насталих композицијом у комбинацији са суфиксацијом. Термин

двотематске речи односи се на лексеме које у свом морфемском саставу и творбеној структури имају две теме, односно две основе.

Грађа за рад прикупљена је у селективном корпусу руских књижевних текстова и њихових превода на српски, као и књижевних текстова на српском језику и њихових руских превода: роман Ф. М. Достојевског *Подросток* и превод овог романа на српски језик (превели Милена и Радмило Маројевић), романи М. Црњанског *Сеобе* и *Друга књига сеоба* и њихов превод на руски језик (оба романа преведена су на руски језик под једним заједничким насловом *Переселение*, превод И. Дорбе).

Сложено-изведени придеви из језика оригинала обележени су подвлачењем, њихови творбено-семантички еквиваленти курзивом, а лексеме са којима постоји еквивалентност само на семантичком нивоу (преводни еквиваленти) означени су спационираним подвлачењем.

1. Нулти суфикс као творбени формант. Творбени формант подразумева, у формалном и семантичком смислу, најмање средство од оних којим се дата мотивисана реч разликује од мотивске, односно, у творбеном пару разликује сваку изведену реч од њеног лексичког претходника.

Суфикс који учествује у грађењу придева са две коренске морфеме може бити двојак – материјално изражен и материјално неизражен, односно нулти.

О значају нултог суфикса и његовом пореклу већ је било речи у првом делу овог истраживања које је за предмет имало сложено-изведене именице (види: Лепојевић 2015: 224).

Сложени придеви могу настати чистом композицијом али и композицијом комбинованом с деривацијом. Како је сложено-изведене придеве у неким случајевима тешко разликовати од оних насталих чистом композицијом, основни критеријум за припадање једном или другом творбеном типу чини, пре свега, одсуство из језика суфиксалног придева једнаког управној компоненти сложено-изведеног придева.

2. Композиција у комбинацији са нултом суфиксацијом. Композиција, један од два начина којим се граде двотематски придеви, може се јавити самостално или у комбинацији са другим творбеним процесом – суфиксацијом. Суфиксација у том случају није секундарни творбени поступак, већ се речи граде слагањем основа две пунозначне речи и истовременим додавањем суфикса на другу основу.

Како закључујемо у првом делу овог истраживања: „Нулти суфикс¹ је формално неизражени показатељ творбеног значења мотивисане речи. Његово формално одсуство подједнако је важно као и присуство неког другог суфикса. Примарно значење речи одређено је основном, док суфикс модификује то значење мењајући, евентуално, и врсту речи. Он се додаје на основу речи, а у случају двотематских речи – на другу основу у функцији управне компоненте“ (Лепојевић 2015: 224).

Подела придева приликом анализе у односу на управну компоненту заснована је на чињеници да основе на којима се гради двотематска реч ступају у две врсте синтаксичких односа – координативни, где су обе основе равноправне и семантика новонастале речи се подједнако заснива на обема² (најбољи пример таквог односа је придев *глувонем* који означава да је неко и глув и нем) и субординативни – где једна основа представља управну компоненту, а одредбени члан, који увек претходи управној компоненти, јесте променљив.

2.1. *Сложено-изведени придеви са именском основном као управном компонентом.* Придеви, чија је управна компонента основа именице, означавају носиоца особине именоване управном компонентом и конкретизоване првом основном сложенице.

Као прва компонента код таквих придева могу се јавити:

а) основе квалитативних (описних) придева.

Размотримо неколико примера посведочених у нашој ужој грађи.

<p><i>Кривоног</i> и тежак, он је тих последњих дана опремао своје људе, јашући цео дан. С, г. I, стр. 27</p>	<p><i>Кривоногий</i> и грузный, в эти последние дни он снаряжал солдат и с утра до вечера не сходил с седла [...]. Пере, к. I, г. I, с. 25</p>
---	--

¹ Више о нултом суфиксу и његовом историјском развоју може се прочитати у раду Р. Маројевића, где аутор, између осталог, каже следеће: „Предмет овога рада је, у првом плану, савремени српски (и словенски) нулти суфикс - \emptyset : он је настао тако што се, услед сужавања значења именица, променио смер мотивације — језичко осећање је почело да интерпретира одговарајуће именице као изведенице од придева и глагола, док су првобитно ти придеви и ти глаголи настали од именица“ (Маројевић 2012: 638).

² У руском језику могу се наћи и придеви чије је семантика заснована на трима равноправним основама какав је, рецимо, придев *слепоглухонемой*.

<p>Честњејши Исакович пробудио се, зачуђен сликама над главом [...] безбројним, <u>танконогим</u> сточићима и свиленим покривачима [...].</p> <p style="text-align: right;">С, г. II, стр. 43</p>	<p>Проснувшись, честнейший Исакович подивился висящим над головой картинам [...] множеству <i>тонконогих</i> столиков и шелковым покрывалам [...].</p> <p style="text-align: right;">Пере, к. I, г. II, с. 41</p>
---	---

Код оба горенаведена примера управна компонента је основа именице *нога*, док се као прве компоненте јављају основе придева *крив(и)*, односно *танки*. Руски еквиваленти образовани су од истих основа и помоћу истог творбеног поступка.

И код следећег издвојеног придева ради се о истој управној компоненти, основи именице *нога*, док је подређена компонента основа придева *бос(и)* у оба језика.

<p><u>Босоного</u>, девојче – са уснама црним од дудиња.</p> <p style="text-align: right;">ДкС, т. I, г. XVII, стр. 487</p>	<p><i>Босоногая</i> девчонка с синими от шелковицы губами.</p> <p style="text-align: right;">Пере, т. II, к. II, г. XVII, с. 116</p>
<p>Иако су били истих година, Петар Исакович се тој лепој жени чинио некако и сувише млад, детињаст, <u>жутокљун</u> [...].</p> <p style="text-align: right;">ДкС, т. I, г. III, стр. 110</p>	<p>Хотя они были почти однолетки, Петр Исакович казался ей <i>желторотым</i> юнцом [...].</p> <p style="text-align: right;">Пере, т. I, к. II, г. III, с. 298</p>

И придев *жутокљун* је по пореклу сложено-изведени придев, настао од основа именице *кљун* и придева *жут(и)* уз помоћ нултог суфикса и интерфикса. Код еквивалентног придева се, поред истоветне прве компоненте, у функцији управне компоненте примећује основа именице *рот* (уста) уместо именице *кљун* коју налазимо у српском придеву.

У претходним примерима имали смо потпуно творбено-семантичко поклапање између два анализирана језика – придеви су настали деривацијом уз помоћ нултог суфикса у оба језика. У следећим примерима посведоченим у грађи у језику превода није се нашао одговарајући творбено-семантички еквивалент.

<p>Правда, стар, но <u>смуглолиц</u>, висок и прям, прост и важен [...].</p> <p>П, ч. I, г. VII, II</p>	<p>Додуше, већ је стар, али <u>преплаћуо</u>, висок и прав, једноставан и достојанствен [...].</p> <p>Д, д. I, п. VII, II, стр. 162</p>
<p>[...] такая же <u>белокурая</u>, но с ввалившимися глазами и щеками и с желтыми, большими и неровными зубами.</p> <p>П, ч. I, г. IX, IV</p>	<p>[...] и била је исто тако <u>плава</u>, али упалих очију и образа и жутих, великих и неправилних зуба.</p> <p>Д, д. I, п. IX, IV, стр. 213</p>
<p>Росту он, как угадывалось, был большого, <u>широкоплеч</u>, очень бодрого вида, несмотря на болезнь [...].</p> <p>П, ч. III, г. I, II</p>	<p>Као што сам и претпостављао, био је високог раста, <u>плећат</u>, и поред своје болести изгледао је врло бодро [...].</p> <p>Д, д. III, п. I, II, стр. 80</p>
<p>Я всегда удивлялся: ты <u>краснощечкий</u>, с лица твоего прыщет здоровьем и – такое, можно сказать, отращение от женщин!</p> <p>П, ч. I, г. II, III</p>	<p>Увек сам се чудио: тако си <u>румен</u>, пуцаш од здравља, а жене су ти, може се рећи, одвратне!</p> <p>М, д. I, п. II, III, стр. 40</p>

Свим издвојеним руским сложено-изведеним придевима са нултим суфиксом у преводу на српски језик одговарају деривати, пошто у српском језику не постоје одговарајући двокомпонентни еквиваленти или нису уобичајени.

Исти однос међу анализираним лексемама влада и у следећим примерима, с тим да је сада у питању обрнути смер – српски оригинал према руском преводу:

<p>Посматрајући тако државе, као и своје играчице и <u>тврдоглаве</u> глумице, гледао је да извуче пролеће, не залазећи дубље у рат [...].</p> <p>С, г. VI, стр. 129</p>	<p>Взирая на соседние княжества как на своих танцовщиц и <u>строптивых</u> актерок, принц старался скоротать весну, не слишком ввязываясь в войну [...].</p> <p>Пере, к. I, г. VI, с. 121</p>
--	---

Нулти суфикс као творбени формант код двотематских придева

<p>[...] окрете се [...] официрима, обесивши једну од својих великих рукавица за пас и одмеривши све, редом, укрућене, <u>гологлаве</u>, непомичне.</p> <p style="text-align: right;">С, г. II, стр. 48</p>	<p>[...] он [...] обернулся к неподвижно застывшим с <u>непокрытыми</u> <u>головами</u> офицером и, сунув одну перчатку за пояс, принялся всех их мерить взглядом.</p> <p style="text-align: right;">Пере, к. I, г. II, с. 45</p>
<p>[...] видео би опет те ћутљиве људе и њихове, <u>лепооке</u>, босе, жене, како ћуте и како су руке прекрстиле преко груди.</p> <p style="text-align: right;">ДкС, т. II, г. XXVI, стр. 319</p>	<p>[...] Павел снова видел этих, молчаливых мужиков и их босых жен с <u>красивыми глазами</u>, которые стояли, скрестив на груди руки.</p> <p style="text-align: right;">Пере, т. II, к. II, г. XXVI, с. 418</p>

Као што се из примера може закључити, и неки српски двокомпонентни придеви немају одговарајуће еквиваленте у руском језику: описно су на руски језик преведени придеви које чине основе именице *глава* и придева *тврђ(и)*, односно *голи*, док је последњи издвојени придев настао на бази именице *око* и придева *леп(и)*.

Комбинацијом композиције и деривације са нултим суфиксом настали су, између осталог, и следећи придеви: *белозубый, близорукий, быстроногий, зеленоглазый (светлоглазый, темноглазый, черноглазый), круглолицый, светловолосый (седоволосый, темноволосый), узкогрудый (широкогрудый, черногрудый), узкоплечий (широкоплечий, равноплечий, остроплечий), хромоногий (кривоногий, долгоногий, многоногий, легконогий, коротконогий, голоногий, одноногий, толстоногий) у руском; брзоног, босоног, деснорук, дугоног, кратконог, кривоног, леворук, празноглав, равностран, разностран, разнолик, седоглав, тамнопут, тесногруд, тупоглав, ускогруд, широкогруд, шупљоглав у српском језику.*

б) основе бројева, укључујући и реч *много*: *одноглазый, двурогий, двуногий, четвероногий, многоголосый (рус.), двоног, једногреб, једностран (срп.)* и томе слично. Наведеним примерима придружујемо и оне посведочене у грађи:

<p>Него се боји тог <u>једнооког</u> човека, који тако страшно гледа.</p> <p style="text-align: right;">ДкС, т. I, г. XI, стр. 338</p>	<p>Но она, Текла, боится этого <u>одноглазого</u> слугу, который так страшно смотрит.</p> <p style="text-align: right;">Пере, т. I, к. II, г. XI, с. 511</p>
--	--

Јелена Б. Лепојевић

Оба издвојена придева настала су на бази броја *један* као прве компоненте и основе именице *око* у српском, односно *глаз* у руском језику. Следећи пример пак сведочи о мимоилажењу на творбено-семантичком плану: преводни еквивалент српског сложено-изведеног придева образованог од основа броја *један* и именице *лик* је изведени придев у наведеном руском преводу:

[...] шумске путање [...] којима је пројахао у прве дане свога брака са женом, живећи у оној <u>једноликој</u> досади мале славонске посаде [...]. С, г. VII, стр. 155	[...] по којорым он скакал на лисьей охоте, проводя медовый месяц в небольшом <u>скучном</u> славонском гарнизоне [...]. Пере, к. I, г. VII, с. 147
---	--

За придев *једнолик* руски језик има семантички еквивалент – придев *однообразный*, али је овај придев настао композицијом у комбинацији са суфиксацијом помоћу суфикса *-н-*.

в) основе заменица, мада оне нису толико продуктивне као претходне анализиране. Од придева овог типа наша грађа бележи само следећа два српска придева:

Тврдили су [...] и да је сагласност тих двају различитих бића, старог и младог, била <u>обострана</u> . П, д. I, п. IV, II, стр. 83	Утврждали тоже [...] што соглашение этих двух неоднородных существ, старого с малым, было <u>обоюдное</u> . Д, ч. I, г. IV, II
--	---

Њен рођени отац, кад би са њом имао муке, јер је била <u>својглава</u> , рекао би: „Није то женско. Арнаут је то!“ ДкС, т. I, г. III, стр. 107	Отец немало натерпелся от ее <u>строптивного нрава</u> и только восклицал: – Не девушка, а разбойник какой-то! Пере, т. I, к. II, г. III, с. 295
---	---

Творбenu базу првог издвојеног примера чине основе заменице *оба* и именице *страна*, док је придев из потоњег примера настао на основама заменице *свој* и именице *глава* уз помоћ спојног вокала и нултог суфикса. Руски преводно-семантички еквиваленти нису и творбени.

г) такође, мада знатно ређе, и основе других именица могу бити конкретизујућа компонента двотематских придева: *горбоносый, козлоногий, клинолис-*

Нулти суфикс као творбени формант код двотематских придева

тый. Оваквих сложено-изведених придева са две именске основе је у поређењу са другим комбинацијама компоненти неупоредиво мање и најбројнији су међу терминима из области науке: *рукокрылые, иглокожие, листоносые, головоногие, ластиногие* и томе слично. Како се овим лексемама означавају врсте и подврсте биљног и животињског света, разумљиво је да у грађи нашег ужет корпуса није забележен ниједан пример за ову групу.

д) основе глагола, иако веома ретко, такође могу бити прва компонента двокомпонентних придева:

[...] осети најпосле ту грозну, <u>вр-тоглаву</u> празнину пред собом, у којој више нема ничега. С, г. VII, стр. 154	[...] осутил наконец эту страш-ную, <i>головокругительную</i> пустоту перед собой, в которой уже нет ничего. Пере, к. I, г. VII, с. 146
---	--

Потврду за овај тип пронашли смо у грађи на српском језику: творбenu базу издвојеног придева чине основе глагола *вртети* и именице *глава*. Преводни еквивалент српског двокомпонентног придева разликује се на плану творбе: руски придев јесте продукт композиције комбиноване са суфиксацијом, али је суфикс материјализован, а основа управне компоненте није именичка, него глаголска, што је карактеристика наше следеће групе.

2.2. *Сложено-изведени придеви са глаголском основом као управном компонентом*. Придеви чија је управна компонента основа глагола означавају нешто што се односи на радњу именовану управном компонентом, а конкретизовану првом основом. У руском језику овај тип сложено-изведених речи ограниченог је образовања – углавном се ради о придевима са основама глагола *ездить* и *ходить*. У српском језику има ширу примену са већим бројем глаголских основа, што ће илустровати примери посведочени у грађи. Као прва компонента могу се јавити основе:

а) прилога, што је уједно и најзаступљенији тип прве компоненте код руских сложено-изведених придева са глаголском основом као управном компонентом: *малоезжий, прямоезжий, дурноезжий* (специјално о коњима), *мимоезжий, мимохожий*. У српском језику придеви такође могу настати на овим основама, о чему сведочи и следећи пример:

<p>[...] и господин Алексеј Семенович Мусин–Пушкин, за кога му Волков рече да је <u>кратковид</u>, али најбогатији међу њима. ДкС, т. I, г. X, стр. 310</p>	<p>[...] и господин Алексей Семенович Мусин–Пушкин, по словам Волкова, человек <i>близорукий</i> и весьма богатый [...]. Пере, т. I, к. II, глава X, с 486</p>
---	--

Придеви *кратковид* и *близорукий*, иако образовани композицијом удруженом са суфиксацијом, разликују се у управној компоненти: у случају српског придева ради се основи глагола *видети*, док се у његовом руском парњаку запажа основа именице *рука*. Као прву компоненту оба поменута придева имамо основе прилога – *кратак*, односно *близкий*.

б) придева, за шта проналазимо потврду у истраживаној грађи у следећим примерима:

<p>[...] удисали високе и светле католичке кантиле [...] раскошну, римску игру попова, под <u>скупоценим</u> балдахином, око Бискупа. С, г. II, стр. 52</p>	<p>[...] вбирали в себя чистые и мелодичные католические кантилены [...] великолепный хоровод священников вокруг епископа, стоявшего под <u>дорогим</u> балдахином. Пере, к. I, г. II, с. 49</p>
---	--

<p>[...] али су Махалчани причали, да је пуна <u>драгоценог</u> намештаја, а да се Трифунова жена у њој, од накита, сва, цакли. ДкС, т. I, г. III, стр. 95</p>	<p>[...] но махалчане говорили, будто он битком набит дорогой мебелью, а Трифунова жена рассказывает в нем вся увешанная <i>драгоценностями</i> [...]. Пере, т. I, к. II, г. III, с. 284</p>
--	--

Код оба српска придева као управну компоненту налазимо основу глагола *ценити*, а прву компоненту представљају основе придева *скуп* и *драг*. За придев *драгоцен* у преводу на руски језик налазимо сложено-изведену именицу *драгоценность* иако у руском језику постоји одговарајући придев *драгоценный*, а за *скупоцен* – придев *дорогой* (настао семантичком творбом). За придев *скупоцен* може се у руском језику пронаћи много адекватнији еквивалент у лику такође двокомпонентног придева *дорогостоящий* који је образован на основама прилога *дорого* и глагола *стоять*.

Нулти суфикс као творбени формант код двотематских придева

в) о основама заменица као првој компоненти сложено-изведених придева сведоче следећи примери забележени у грађи:

Трифун није био <u>саможив</u> човек, нити зао отац, далеко од тога. ДкС, т. I, г. III, стр. 105	Он не был ни <u>себялюбцем</u> , ни плохим отцом, совсем напротив [...]. Пере, т. I, к. II, г. III, с. 293
Иако Исакович није био ни нарочито писмен, ни начитан, ни васпитан, него <u>самоук</u> , прост човек [...]. ДкС, т. I, г. VIII, стр. 236	Не отличаюсь особой грамотностью, начитанностью и воспитанием, Исакович, как человек простой, <u>самоучка</u> [...]. Пере, т. I, к. II, г. VIII, с. 414

Код оба издвојена српска придева прва компонента је основа заменице *сам*, док је управна компонента у првом случају основа глагола *живети*, а у другом глагола *учити*. Ови сложено-изведени придеви на руски језик преведени су двотематским именицама које као прву компоненту имају такође основу заменице *сам* али у њиховом образовању учествују и материјализовани суфикси. Поред тога, у случају именице издвојене у првом примеру, ради се о лексичко-синтаксичком начину творбе.

Код следећег српског придева, у којем се такође може приметити основа заменице *сам*, главну компоненту представља основа глагола *хранити*:

Пропашћеш <u>самохран</u> , удов, немиран у свиту. ДкС, т. I, г. II, стр. 89	Погибнеш ты <u>один</u> , без жены, мыкаясь по свету. Пере, т. I, к. II, г. II, с. 278
---	---

Како у руском језику нема сложеног придева образованог на овим или сродним основама, издвојени српски придев у наведеном преводу на руски језик замењен је лексемом *один* чији семантички садржај одговара српском придеву: *онај који је сам, без иког свог, који се сам брине о себи* [РМС²1990: 637].

3. Закључна разматрања. Сложено-изведени придеви које смо разматрали у раду образовани су композицијом у комбинацији са суфиксацијом. Такав начин творбе, у српским граматикама познат под називом комбинована творба, карактерише постојање две коренске морфеме спојене интерфиксом и постојање суфикса који има улогу творбеног форманта. Као што смо већ

Јелена Б. Лепојевић

истициали, суфикс може бити материјално изражен и неизражен, а ми смо се у овом раду сконцентрисали само на придеве настале помоћу нултог суфикса.

Такви придеви, у чијој се морфемској структури налазе две коренске морфеме, као управну компоненту могу имати основу именице или основу глагола. На основу примера посведочених у грађи можемо закључити да је сложено-изведених придева са основом именице као управном компонентом неупоредиво више у односу на оне чија је управна компонента глаголска основа.

Односи унутар сложенице могу бити координативни (равноправни) или, много чешће, субординативни, односно потчињени, где једна компонента одређује другу. Већина двотематских придева, а међу њима готово сви које смо у раду анализирали, настали су на основама чији се однос описује као субординативан.

Извори

1. Д: Фјодор Достојевски (1992), *Дечко*, превели Милена и Радмило Маројевић, Москва: Радуга.
2. ДКС: Милош Црњански (2002), *Друга књига сеоба*, Београд: ЗУНС.
3. П: Федор Михайлович Достоевский, *Подросток*, интернет, доступно на http://az.lib.ru/d/dostoewskij_fm/text_0090.shtml (приступљено 9. септембра 2015).
4. Пере: Милош Црњански (1978), *Переселение*, превод И. Дорбы, Москва: Художественная литература.
5. С: Милош Црњански (2002), *Сеобе*, Београд: ЗУНС.

Литература

1. Бабић, Стјепан (1991), *Творба ријечи у хрватском књижевном језику*, Загреб: Матица хрватска.
2. Барић, Еугенија и др. (2005), *Хрватска граматика*, Загреб: Школска књига.
3. Белошапкова, В. А. (ред.) (1999), *Современный русский язык*, Москва: Азбуковник.
4. Валгина, Н. С. (2003), *Активные процессы в современном русском языке*, Москва: Логос.
5. Виноградов, В. В. (2001), *Русский язык*, Москва: Русский язык.
6. Зализняк, А. А. (2002), *Русское именное словоизменение*, Москва: Языки славянской культуры.
7. Земская, Е. А. (1996), *Русский язык конца XX столетия 1985–1995*, Москва: Языки русской культуры.
8. Клајн, Иван (2003), *Творба речи у савременом српском језику. Други део. Суфиксација и конверзија* (прилози граматичи српскога језика II), Београд – Нови Сад: ЗУНС – САНУ – Матица Српска.

9. Лепојевић, Јелена (2015), „Нулти суфикс као творбени формант код двотематских именица“, *Филолог – часопис за језик, књижевност и културу*, Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет, XII, Бања Лука: 223–232.
10. Маројевић, Радмило (2007), „Творба речи у савременом српском језику Ивана Клајна (II)“, (приказ књиге), *Студије српске и словенске*, серија I, број 12/1–2, година XII: 501–600.
11. Маројевић, Радмило (2012), „Српски и словенски нулти суфикс“, *Творба речи и њени ресурси у словенским језицима*, Београд: Филолошки факултет: 637–652.
12. Пипер, Предраг, Клајн, Иван (2013), *Нормативна граматика српског језика*, Нови Сад: Матица српска.
13. Стевановић, Михаило и други (1990), *Речник српскохрватског књижевног језика*, књига пета, Нови Сад: Матица српска.

НУЛЕВОЙ СУФФИКС КАК СЛОВООБРАЗОВАТЕЛЬНЫЙ ФОРМАНТ В СЛОВООБРАЗОВАНИИ СЛОЖНЫХ ПРИЛАГАТЕЛЬНЫХ

Резюме

Суффиксация и сложение являются самостоятельными, продуктивными словообразовательными процессами, которые активно участвуют в пополнении лексического фонда сербского и русского языков. В обоих языках слова образуются и сложением в сочетании с суффиксацией (еще: смешанный способ словообразования, суффиксально-сложный) и такие слова являются одновременно и сложными (двухкорневыми) и суффиксальными. В настоящей статье нами был проведен анализ суффиксально-сложных прилагательных на материале русского и сербского языков, выявлены словообразовательные базы, с помощью которых образуются данные слова, и указана роль нулевого суффикса как словообразовательного форманта.

jelena.lepojevic@filfak.ni.ac.rs